

Rostislav Iščenko: Trumpismus za liberální diktatury

- CZ24 News | 31. ledna 2021

USA: Stoupenci Trumpa v USA, stejně jako i mnozí zahraniční pozorovatelé, správně poukazují: levoliberální převrat, který přivedl k moci v USA tým Bidena, není koncem boje pravicového konzervativního průmyslového kapitálu s levoliberálním nadnárodním oligarchickým finančním kapitálem, ale jeho začátkem (boje). Toto tvrzení je oprávněné nejen pro USA. Tento boj bude v nejbližších dvou (a možná i více) desetiletích určovat tvář světa, jak ho po roce 1945 určoval souboj sovětského a amerického systému.

A zase, jako v letech 1940–1960, jsou USA pro Rusko a Čínu nejen politicko-ekonomickým konkurentem (jako tomu bylo mezi léty 1991 a 2021), ale také ideologickým odpůrcem. Rusko a Čína jsou vlajkovými loděmi konzervatismu a tradicionalismu, jež budují svou moc na reálném sektoru ekonomiky (průmyslu a zemědělství), a také na silném státu – byrokratické republice – státu zákona, v němž dominuje řídicí aparát, zabezpečující stejné použití zákona na celém jeho území, vůči všem sociálním skupinám.

USA byly před Trumpem baštou finanční nadnárodní oligarchie, opírající se ideologicky o levoliberální populismus s jeho teorií teroristické (vůči normě) tolerance, diktaturou menšin a snížením úlohy státu, který se stává neschopným zajistit stejné použití zákona na celém svém území vůči všem sociálním skupinám.

Jedni mohou zapalovat domy, obchody, policejní okrsky, loupit a vraždit civilní obyvatele, a jiní nemohou dokonce ani vyslovovat nespokojenost v sociálních sítích nebo v médiích. Trump se bezvýsledně pokoušel s těmito tendencemi bojovat. Po Trumpovi se tým Bidena chystá vše získat zpět a dokonce zvýšit teroristickou diktaturu menšin, ničící americký stát a vytvářející na jeho místě oblast volného lovu pro finanční oligarchii.

Přirozeně, desítky milionů včerejších stoupců Trumpa se nemohou smířit se situací, v níž se ve vlastní zemi nenadále ocitají dokonce ne lidmi třetího druhu, ale prostě nežádoucím prvkem, podléhajícím nápravě, vykořenění, a ve výhledu i likvidaci. Mnozí z nich chtějí klást odpor, jsou rozhodnutí i pro silové akce, potřebují vůdce a pokoušejí se pochopit, zda Trump bude chtít a zda bude s to se stát takovým vůdcem.

Odpůrci levičácko-oligarchického liberalismu v ostatním světě rovněž ne bez zájmu sledují další osud dokonce nejen Trumpa, ale hlavně to, co se v posledních letech začalo nazývat trumpismem, americký pravicově-konzervativní odboj. Na tom, do jaké míry bude aktivní a úspěšný, záleží, zda se podaří spoutat bidenisty vnitroamerickými problémy a víceméně klidně vyčistit od levičácko-oligarchické havěti ostatní svět, a nezaměstnávat se příliš člením USA.

Bud' bude nutno základní síly utrácet na pacifikaci amerických provokací, nasměrovaných na rozšíření sféry vlivu nadnárodního finančního kapitálu, opírajícího se o politickou podporu levooligarchických liberálních stran.

V amerických médiích se mihlo oznámení, že Trump údajně projednával v úzkém kruhu vyhlídky na vytvoření Patriotické strany pod svým vedením. Z tohoto učinila část amerických a zahraničních expertů závěr, že levoliberalními pučisty svržený prezident nemá v úmyslu se vzdávat a pokusí se postavit do čela odporu.

To by nebylo špatné, ale existují pochybnosti.

Za prvé, pro Trumpa skutečně vystupuje velká část republikánských voličů, ale o hodně méně stranického establishmentu. Pokud odejde ze strany a osobně bude iniciovat její rozkol, není jasné, kolik voličů odejde za ním. V každém případě část zůstane.

A proto, pokus o vytvoření nové strany oslabí protioligarchické pravicové konzervativní síly jak uvnitř Republikánské strany (z níž odejde nejradikálněji naladěná část aktivu), tak i v USA vůbec: pravicový konzervativní elektorát bude rozptýlený do dvou (ale možná i do více) stran, z nichž každá zvláště bude slabší, než jsou dnes republikáni.

Znamená to, že myšlenka na zřízení nové strany je úplně špatná? Ne, neznamená. Prostě iniciativa rozpadu Republikánské strany nesmí přijít od trumpistické většiny, ale od levoliberalního podzemí v jejím establishmentu. Tehdy vina padne na ně (republikánské zrádce) a, možná, dokonce se podaří se jich jednoduše zbavit a vyprat je ze strany bez vytvoření nové.

Pokud však vzápětí za státním levičáci uskuteční i stranický převrat, tak konzervativci budou nuceni vytvořit novou politickou sílu, jejímž nejdůležitějším úkolem bude politický pohřeb Republikánské strany jako konkurenta, který má nárok na část elektorátu, a potom už boj s diktaturou bidenistů.

Za druhé, s odchodem Trumpa z Bílého domu hrozba impeachmentu nezmizela. Demokrati se mohou pokusit jej dovést k završení právě proto, aby blokovali politickou aktivitu svrženého prezidenta. Pokus vyměnit impeachment Trumpa za kontra impeachment Bidena, podniknutý částí republikánů, se sotva podaří. Levoliberalní většina blokuje impeachment Bidena ne-li na úrovni projednávání, tak na úrovni hlasování v komoře zástupců, kde mají levičáci stabilní většinu.

Pro Trumpa avšak všechno nevypadá tak klidně, jelikož během převratu bidenisté obsadili nejen Bílý dům, ale také kontrolu nad senátem. Samozřejmě, je problém shromáždit 2/3 hlasů senátorů, ale, jak ukazuje praxe, levičáci se nehnusí žádného tlaku, a zdaleka ne všichni republikáni jsou připraveni obětovat se pro Trumpa. Takže druhý pokus o impeachment může být výrazně nebezpečnější než ten první.

Pokud se však impeachment podaří, tak se o žádné politické činnosti už nemůže mluvit - Trump už nebude moci kandidovat. Nejen to, v případě úspěšného impeachmentu proti němu mohou být (a podle všeho budou) vznesena trestní stíhání. Jak ukazuje praxe odsouzení členů volebního štábu Trumpa z roku 2016, klidně jej mohou uvěznit na základě vymyšlených obvinění na 15-20 let, což je v jeho případě doživotním vězením.

Pokud bidenisté, kteří uchvátili moc, vycítí od Trumpa nebezpečí, vynasnaží se jít právě touto cestou.

Za třetí, v posledních dnech se hodně smáli "mumii Bidena", kterou vnesli do Bílého domu. Bidenovi je 78 let. Trumpovi 74 let, v červnu bude mít 75. Za čtyři roky, kdy (a jestliže) teoreticky bude moci kandidovat, mu také bude 78 let a bude se přibližovat ke svým 79tinám. Takže konzervativci již dnes musí přemýšlet nad tím, zda Trump bude s to, pokud zůstane jejich lídrem, plnit tuto funkci vůdce za čtyři roky.

A je jasné, že tou dobou bude boj konzervativců s levičáky na samém vrcholu, a možná věková slabina lídra může být kriticky zranitelnou pro celé hnutí.

Takže, jak vidíme, proti dlouhodobé sázce konzervativní opozice na Trumpa jsou minimálně tři argumenty: vnitrostranický, právnícký (možný impeachment) a věkový.

Znamená to, že trumpisté nemají nyní sázet na Trumpa?

Ne, neznamená. Právě naopak - musí. Nemají přece jiného tak zkušeného lídra. Nicméně nehledě na jeho osobních zásluhy a přání (pokud ho bude mít) pokračovat v boji (nelze vyloučit, že Trump může odmítnout odpor za záruku osobní bezpečnosti) trumpisté nemohou sázet na Trumpa jako na jediného kandidáta na prezidenta, bez ohledu na to, zda budou nadále fungovat v rámci Republikánské strany nebo zda vytvoří novou Patriotickou.

Potřebují najít k Trumpovi relativně mladého, radikálnějšího, než je on, spolupracovníka a rychle jej prosadit, když jej postaví na úroveň Trumpa. Pokud to Trump dotáhne do následujících voleb v dobrém zdraví, spolupracovník půjde s ním jako viceprezident. Když se s ním něco stane, bude navržen za kandidáta na prezidenta.

Hledat takového člověka je třeba mezi radikálními pravičáky, nestydět se za jejich radikalismus. V případě nutnosti lze uklidit příliš radikální rétoriku ("vyměnit maskáče za frak"), ale ideově a vnitřně musí být tento člověk připraven k obsazení výrazně radikálnější pozice, než zaujímal Trump. To musí vědět všichni. Levičáky to bude brzdit před příliš tvrdými útoky na Trumpa - aby se nepustil na předscénu jeho tvrdší nástupce, trumpistům to však umožní přitáhnout krajní pravici.

Pravý centr se nemusí stydět za spojenectví s krajními pravými. Všechny pravé stejně fašizující levičáci nazývají fašisty. I když dnešní krajní praví mají ve své většině k fašismu daleko. Mimo to, levičáci dávno uzavřeli spojenectví s levými radikály a používají jejich bojůvky pro své cíle, včetně organizování teroru proti svým politickým oponentům. Jestli pravý centr nepřitáhne krajní pravé k sobě, tak za prvé, bude kulhat na jednu nohu, a za druhé, dříve či později část z nich seberou levičáci.

A proto mají trumpisté před sebou úkol nepoddávat se nostalgii za Trumpa, ale spolu s ním nebo dokonce navzdory jemu zesilovat své pozice v politickém centru vytlačováním odtamtud levičáků a usilováním o jejich marginalizaci na krajním levém křídle, a také se rozšiřovat vpravo do možné krajní meze (vyjímaje již naprosto extremistických marginálů).

Hlavní však je rozšiřovat řadu vůdců, aby napříště (pokud se jim ještě jednou podaří dostat se k moci) jejich prezident nezávisel na starém stranickém establishmentu, ale aby se mohl spolehnout na

pevný a silný tým stejně smýšlejících lidí.

Autor: Rostislav Iščenko

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>